

man kun skal modtage de lavest stillede aandsbøge. Det vilde i flere Henseender være meget uheldigt. Jeg tror ikke, den ærede Ordfører har Ret i at mene, at vedkommende Kommune eller vedkommende private vil strække sig synkelig videre end Halvdelen af de Udgifter, som Opholdet for den enkelte Alumne medfører. Det har ofte vist sig — eller i alt Fald har det enkelte Gange vist sig — at den vedkommende Kommune har taget den aandsbøge ud af Anstalten, naar Statsbidraget ikke længere bliver ydet. Jeg tror at vide, at man i adskillige Kommuner vil være tilbøjelig til hellere at lade de aandsbøge gaa hjemme paa Kommunens Regning end at sende dem paa Anstalten, hvis de skulle yde et Bidrag ud over de 2—300 Kr., som nu er Halvdelen af den normerede Takst. Smidlertid skal jeg gerne have min Opmærksomhed henvendt paa dette Spørgsmaal, om man mulig kunde komme til en mere skærpet Kontrol med, om der virkelig foreligger Trang i de Tilfælde, hvor man henvender sig til Ministeriet om Understøttelse. Af de ved Udgangen af Finansaaret 1894—95 paa de Kællerste Anstalter henliggende Alumner bleve 82 pCt. statsunderstøttede, og af Alumnerne paa Bakkegaard og Ebberødgaard 85,3 pCt. Forholdet er altsaa det, at kun 15 à 20 pCt. af Alumnerne betale for sig selv fuldt ud.

Ordføreren (Rump): Jeg vil blot gøre nogle faa Bemærkninger i Anledning af, hvad den højtærede Minister udtalte om de aandsbøge Børn. Ved min Hentydning til, at der kunde foreligge Tilfælde, hvor man kunde forlange, at den paagældende skulde bidrage mere end Halvdelen, og Statskassen mindre, har jeg ikke tænkt paa Kommunerne. Jeg finder det der ganske naturligt, at Statskassen tilskyder det halve og Kommunen det halve. Jeg kender det ikke selv, men jeg kunde tænke mig Muligheden af, at Folk fik Kommunen til at overtage Forsørgelsen, medens de private i Virkeligheden havde Raad dertil. Men betaler virkelig Kommunen det halve, forekommer det mig ogsaa ganske naturligt, at Staten betaler den anden Halvdel. Jeg gaar ud fra — jeg er dog ikke selv kendt med Forholdene — at der ogsaa finder Indlæggelser Sted i ikke ganske ubetydeligt Omfang fra privat Side uden Kommunens Mellemkomst. I de Tilfælde mener jeg, at der kunde være Anledning til, naar Folk ere i Stand til at betale det hele, de da ogsaa komme til at betale det hele eller i hvert Tilfælde til at betale den overvejende Del.

Det. Hansen: Jeg kan ikke lade staa uimodfagt hvad den ærede Finansminister udtalte, at det vilde være ganske umotiveret at berøre de bestindste Forhold her ved Behandlingen af Statsregnskabet. Foruden at der er bestemt Praksis for det i dette Ting, idet afdøde Thomas Nielsen saa godt som hvert Aar drog det frem ved Behandlingen af Statsregnskabet, maa jeg sige, at det forekommer mig netop, at Behandlingen af Statsregnskabet er den naturligste og maasse den eneste Lejlighed, som dette Ting har, til at udtale sig om de bestindste Forhold. Under Behandlingen af Finanslovsforslaget er der ikke megen Anledning dertil, da disse Forhold ikke, navnlig ikke med Hensyn til Overstridelse, figurere paa Finansloven. Det er først paa Statsregnskabet, at disse Forhold komme frem, og der er netop derfor Lejlighed til at trække det frem der. Skulde der bebrejdes Ubdalget eller mig, som Mindretal noget, saa maatte det være dette, at vi ikke benyttede denne Lejlighed til at tage en Debat op, netop om de bestindste Forhold. Men dermed skal jeg ikke paa det sene Stadium trætte det høje Ting. Jeg vil blot tillade mig at gøre den Bemærkning, at den ærede Finansminister har misforstaaet mig, naar han troede, at jeg ønskede den bestindste Hærstyrke afløst saaledes, at man i Stedet for de 300 bestindste Soldater fik 300 bestindste Politibetjente, mer eller mindre farvede. Nej, jeg har snarere tænkt mig, at man kunde benytte vore prægtige Orlogsskibe, vore dygtige Søofficerer og vore dygtige Sømiliter til at udøve Politi, idet et eller flere Skibe bleve stationerede ved og omkring de bestindste Der. Derved vilde man ogsaa kunne opnaa den store Fordel, at der kom en ordentlig Forbindelse mellem disse Der. Som bekendt er der ikke en Gang mellem Derne en Dampskibsforbindelse, medmindre den skulde være kommen i de sidste Aar. Der sejles med Sejlskonnerter fra St. Croix til St. Thomas, selv paa denne korte Strækning. Her have vi altsaa anvendt Millioner og Millioner paa Bestindien, og saa have vi ikke en Gang opnaaet at have et lille Dampskib, som kan varetage Forbindelsen mellem Derne. De 300 bestindste Soldater tror jeg vi kunne faa afløst paa en mere sparsommelig og effektiv Maade, og jeg tror ikke den højtærede Finansminister behøver at lade sig forstrække af Oprøret i sin Tid. Der vil nok kunne findes Midler til at forhindre en Gentagelse deraf, og dertil regner jeg navnlig en god human Administration. Det er maasse det allerbedste Midbel mod Revolutioner.